

Mål C-737/19**Begäran om förhandsavgörande****Datum för ingivande:**

7 oktober 2019

Hänskjutande domstol:

Tribunal administratif de Montreuil (Frankrike)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

Den 27 september 2019

Klagande:

Bank of China Limited

Motpart:

Ministre de l'Action et des Comptes publics

[utelämnas]

Med beaktande av vad som framkommit under målets handläggning [utelämnas]

[utelämnas] bolaget Bank of China Limited har yrkat att Tribunal administratif ska

1) slå fast att bolaget är befriat från skyldigheten att betala den ytterligare mervärdesskatt, jämte dröjsmålsränta, som bolaget ålagts att betala för perioden 1 januari 2012–30 april 2014, sammanlagt 947 033 euro, och förordna om återbetalning av de belopp som betalats in i detta avseende,

[utelämnas]

Klaganden har anfört följande:

- Mervärdesskatt som fakturerats klagandens franska filial för transaktioner som genomförts av huvudkontoret i Kina är helt avdragsgill enligt artikel 271 V b i Code général des impôts (den allmänna skattelagen), eftersom dessa transaktioner, som är ”interna” på grund av att filialen och huvudkontoret utgör en enda juridisk enhet, inte omfattas av tillämpningsområdet för mervärdesskatt. Denna bedömning bekräftas av domen av den 24 januari 2019,

Morgan Stanley & Co International (C-165/17, EU:C:2019:58), vilken är tillämplig i klagandens fall, eftersom klagandens filial är etablerad i Frankrike.

- Domen av den 12 september 2013, Le Crédit Lyonnais (C-388/11, EU:C:2013:541), är inte relevant när det gäller att fastställa klagandens avdragsrätt, eftersom detta beslut inte fråntar en filial rätten att dra av mervärdesskatt på kostnader som filialen haft för att bistå huvudkontoret. Myndigheten intog en motsatt ståndpunkt i förhållande till detta beslut genom att ta med belopp som filialen erhållit från huvudkontoret i beräkningen av dess avdragsrätt.
- [Utelämnas] [grund avseende nationell rätt]
- [Utelämnas] [grund avseende artikel 49 FEUF]
- [Utelämnas] [grund avseende skatteavtalet mellan Frankrike och Kina]

[Utelämnas]

[Utelämnas] [målets handläggning och relevanta rättsakter, i synnerhet rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1)]

Av följande skäl:

1. Paris-filialen till bolaget Bank of China Limited, som är ett bolag bildat enligt kinesisk rätt, har varit föremål för en kontroll av bokföringen. Förvaltningen beslutade därefter att bolaget skulle betala ytterligare mervärdesskatt för perioden 1 januari 2012–30 april 2014. Förvaltningens kontrollenhet ifrågasatte avdrag för ingående mervärdesskatt på filialens utgifter för lånetransaktioner som utförts åt det kinesiska huvudkontoret och andra filialer enligt artiklarna 256, 259 och 271 i Code général des impôts (allmänna skattelagen) och artiklarna 205 och 206 i bilaga II till denna lag. Denna mervärdesskatt krävdes in genom beskattningsbeslut av den 29 februari 2016. Genom beslut av den 28 februari 2017 avslag förvaltningen bolagets begäran om omprövning av den 22 december 2016.

Det belopp som målet avser

2. [utelämnas] skatten jämte dröjsmålsränta uppgår till 901 394 euro. [utelämnas].

Yrkandet om befrielse från betalningsskyldighet:

[Utelämnas] [Utelämnas]

Övriga grunder för talan:

6. I artikel 168 i direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 anges följande: ”I den mån varorna och tjänsterna används för den beskattningsbara

personens beskattade transaktioner skall han ha rätt att, i den medlemsstat där han utför dessa transaktioner, från den mervärdesskatt som han är skyldig att betala dra av följande belopp: a) Mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats i medlemsstaten för varor som har levererats, eller kommer att levereras, till honom eller för tjänster som har tillhandahållits, eller kommer att tillhandahållas till honom av en annan beskattningsbar person. ...” I artikel 169 i samma direktiv anges följande: ”Förutom det avdrag som avses i artikel 168 skall den beskattningsbara personen ha rätt till avdrag för eller återbetalning av den mervärdesskatt som avses i den artikeln i den mån varorna eller tjänsterna används för följande transaktioner: a) Transaktioner som avser de i artikel 10.1 andra stycket angivna verksamheterna, som utförs utanför den medlemsstat där skatten skall betalas eller har betalats och som skulle ha medfört rätt till avdrag för mervärdesskatt om de hade genomförts i medlemsstaten. ... e) Transaktioner som är undantagna från skatteplikt i enlighet med artikel 135.1 a-f, om köparen är etablerad utanför gemenskapen eller om transaktionerna är direkt kopplade till varor som skall exporteras ut ur gemenskapen.”

7. Europeiska unionens domstol har, genom en dom av den 24 januari 2019, Morgan Stanley & Co International (C-165/17, EU:C:2019:58), slagit fast följande: ”Artiklarna 17.2, 17.3, 17.5 och 19.1 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund samt artiklarna 168, 169 och 173–175 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, ska tolkas så, att beträffande utgifter som uppkommit för en filial registrerad i en medlemsstat som uteslutande hänför sig till såväl mervärdesskattepliktiga transaktioner som transaktioner som är undantagna från mervärdesskatteplikt som utförts av filialens huvudkontor beläget i en annan medlemsstat, ska en avdragsgill andel tillämpas som motsvarar kvoten av ett bråk där nämnaren består av omsättningen, exklusive mervärdesskatt, som enbart utgörs av dessa transaktioner och där täljaren utgörs av de beskattningsbara transaktioner som även skulle medföra avdragsrätt om de hade utförts i den medlemsstat där filialen är registrerad, vilket gäller även när avdragsrätten följer av att filialen utnyttjat en valmöjlighet att låta transaktioner som utförs i denna stat omfattas av mervärdesskatt.” Domstolen slog också fast följande: ”Artiklarna 17.2, 17.3, 17.5, och 19.1 i sjätte direktivet 77/388 samt artiklarna 168, 169 och 173–175 i direktiv 2006/112 ska tolkas så, att i syfte fastställa den avdragsgilla andel som är tillämplig på allmänna omkostnader för en filial registrerad i en medlemsstat, vilka hänför sig såväl till transaktioner som filialen utför i den staten som till transaktioner som utförs av filialens huvudkontor beläget i en annan medlemsstat, ska nämnaren i det bråk som uppställs för beräkning av den avdragsgilla andelen utgöras av transaktioner som utförs av såväl filialen som huvudkontoret, varvid täljaren i detta bråk, förutom de skattepliktiga transaktioner som utförs av filialen, endast ska bestå av sådana skattepliktiga transaktioner som utförts av huvudkontoret som även skulle medföra avdragsrätt om de hade utförts i den berörda filialens registreringsstat.”

8. Bolaget Bank of China Limited [utelämnas] anser för det första [utelämnas] att denna dom är tillämplig i bolagets fall. [utelämnas] förvaltningen anser att de regler som slagits fast av domstolen inte medger avdrag för mervärdesskatt som begärts av en filial i en medlemsstat i unionen och som avser utgifter i denna stat för transaktioner som genomförts av huvudkontoret i en stat som inte är medlem i unionen, i det aktuella fallet Kina. I denna dom anges inte att domstolen, som inte var tillfrågad i detta avseende, avsåg att reglera förhållanden mellan en filial som är etablerad i ett medlemsland och dess huvudkontor i ett tredjeland. Frågan är komplicerad, inte minst med hänsyn till de olika instrumenten för administrativt samarbete mellan medlemsstaterna och mellan medlemsstaterna och tredjeländer och med hänsyn till neutralitetsprincipen. Det behöver också klargöras om de lösningar som utkristalliserades i domen av den 24 januari 2019, *Morgan Stanley & Co International* (C-165/17, EU:C:2019:58), som det erinras om i föregående punkt, är tillämpliga i ett sådant fall där en filial både genomför mervärdesskattepliktiga transaktioner och utför tjänster åt sitt huvudkontor eller andra filialer i ett tredjeland.

9. Det är för det andra [utelämnas] ostridigt mellan parterna att filialen och huvudkontoret utgör en enda juridisk enhet. Frågan är om en beskattningsbar person får dra av mervärdesskatt enligt artikel 169 a eller 169 c när det rör sig om en filial i en medlemsstat som gör anspråk på en avdragsrätt som grundas på utgifter som filialen haft för tjänster som utförts åt huvudkontoret i tredjeland, närmare bestämt export av finansiella tjänster och banktjänster

10. Om den första frågan besvaras jakande och filialen får göra avdrag enligt artikel 169 a, bör det fastställas på vilket villkor en banktransaktion som utförts av ett huvudkontor i ett tredjeland ska kunna betraktas som avdragsgill om den genomförts i den medlemsstat där de utgifter som är belastade med mervärdesskatt har uppkommit. Om den första frågan besvaras jakande och filialen får göra avdrag enligt artikel 169 c, är frågan på vilka villkor kunden kan anses vara etablerad utanför Europeiska unionen när filialen finns i Europeiska unionen och bildar en enda juridisk enhet tillsammans med huvudkontoret.

11. Dessa frågor ger upphov till allvarliga tolkningssvårigheter som bör hänskjutas till Europeiska unionens domstol innan talan som väckts av bolaget Bank of China Limited kan avgöras.

HÄRMED BESLUTAS FÖLJANDE:

[Utelämnas] Målet om talan av bolaget Bank of China Limited vilandeförklaras till dess att Europeiska unionens domstol har uttalat sig om följande frågor:

1. Är lösningarna i domen av den 24 januari 2019, *Morgan Stanley & Co International plc/Ministre de l'Économie et des Finances*, C-165/17, tillämpliga i det fallet att en filial i en medlemsstat genomför dels transaktioner som är föremål för mervärdesskatt, dels utför tjänster till förmån för sitt huvudkontor eller till förmån för andra filialer i ett tredjeland?

2. När en filial som är etablerad i en medlemsstat gör gällande avdragsrätt för utgifter som filialen har haft för att utföra tjänster till förmån för sitt huvudkontor i ett tredjeland, det vill säga export av finansiella tjänster och banktjänster, får den beskattningsbara personen då göra avdrag för mervärdesskatten med stöd av artikel 169 a eller med stöd av artikel 169 c?

3. För det fallet att den första frågan besvaras jakande och filialen får göra avdrag enligt artikel 169 a, på vilket villkor kan banktransaktioner som genomförts av huvudkontoret i ett tredjeland anses vara avdragsgilla om de utförts i den medlemsstat där de utgifter som är belastade med mervärdesskatt uppstod? För det fallet att den första frågan besvaras jakande och filialen får göra avdrag enligt artikel 169 c, på vilka villkor kan köparen anses vara etablerad utanför Europeiska unionen när filialen finns i Europeiska unionen och utgör en enda juridisk enhet tillsammans med huvudkontoret?

[Utelämnas] [utelämnas](namnteckningar)

ARBETS-DOKUMENT